

Wtorek, 24 marca 2009 r.

Wymiana najlepszych praktyk

25. wzywa Komisję do zorganizowania i koordynowania wymiany najlepszych praktyk za pośrednictwem sieci regionów oraz do stworzenia publicznej witryny internetowej prezentującej w tym celu najważniejsze informacje dotyczące projektów we wszystkich językach wspólnotowych;

26. zaleca Komisji stworzenie w tym celu w ramach istniejącej administracji odpowiedniego stanowiska w Dyrekcji Generalnej ds. Polityki Regionalnej, które – w celu długoterminowej, stałej, pewnej i skutecznej wymiany „najlepszych praktyk” w dziedzinie polityki spójności – zorganizuje we współpracy z siecią regionów ocenę, zgromadzenie oraz wymianę najlepszych praktyk, a jako stały punkt kontaktowy będzie do dyspozycji zarówno strony oferującej, jak i zgłaszającej zapotrzebowanie; wzywa Komisję, aby rozpoznała tę kulturę dobrej praktyki we wszystkich swoich departamentach;

27. w tych ramach proponuje, aby mechanizmy zakładały zbadanie i uwzględnienie niezawodnych metodologii, które zostały już wdrożone; uważa, że szczególny nacisk należy położyć na współpracę z siecią władz regionalnych i wyspecjalizowanych agencji, które stanowią kluczowe źródło podstawowego materiału dotyczącego najlepszych praktyk do oceny;

28. zaznacza, że podczas gdy Unia Europejska zapewnia środki finansowe i dobre praktyki, wykorzystanie ich należy do przedstawicieli władz krajowych, regionalnych i lokalnych; w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje utworzenie programu Erasmus dla przedstawicieli wybranych na szczeblu lokalnym i regionalnym;

29. zaleca, aby Komisja skorzystała z dostępnych narzędzi Komitetu Regionów, w szczególności platformy monitorowania procesu lizbońskiego i sieci monitorowania zasady pomocniczości w celu wymiany najlepszych praktyk pomiędzy regionami i państwami członkowskimi zmierzającej do wyznaczenia i wspólnego określenia celów, zaplanowania działań, a wreszcie przeprowadzenia analizy porównawczej wyników polityki spójności;

*

* *

30. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

Komplementarność i koordynacja polityki spójności ze środkami w zakresie rozwoju obszarów wiejskich

P6_TA(2009)0157

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 24 marca 2009 r. w sprawie komplementarności i koordynacji polityki spójności z polityką rozwoju obszarów wiejskich (2008/2100(INI))

(2010/C 117 E/08)

Parlament Europejski,

— uwzględniając art. 158 i 159 Traktatu WE,

— uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności ⁽¹⁾, a w szczególności jego art. 9,

⁽¹⁾ Dz.U. L 210 z 31.7.2006, s. 25.

Wtorek, 24 marca 2009 r.

- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) ⁽¹⁾,
 - uwzględniając decyzję Rady 2006/702/WE z dnia 6 października 2006 r. w sprawie strategicznych wytycznych Wspólnoty dla spójności ⁽²⁾,
 - uwzględniając decyzję Rady 2006/144/WE z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie strategicznych wytycznych Wspólnoty dla rozwoju obszarów wiejskich (okres programowania 2007/2013) ⁽³⁾,
 - uwzględniając agendę terytorialną UE oraz pierwszy program działania na rzecz wdrożenia agendy terytorialnej Unii Europejskiej,
 - uwzględniając Zieloną księgę Komisji z dnia 6 października 2008 r. w sprawie spójności terytorialnej - Przekształcenie różnorodności terytorialnej w siłę (COM(2008)0616),
 - uwzględniając analizę Europejskiej Sieci Obserwacyjnej Planowania Przestrzennego (ESPON) zatytułowaną „Kierunki rozwoju terytorialnego. Scenariusze terytorialne dla Europy”,
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju Regionalnego oraz opinię Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi (A6-0042/2009),
- A. mając na uwadze, że pojęcie obszarów wiejskich zostało zdefiniowane przez Organizację Współpracy Gospodarczej i Rozwoju, a jego definicja obejmuje takie charakterystyki, jak niska gęstość zaludnienia i brak dostępu do usług, oraz mając na uwadze, że definicja ta jest stosowana przez Komisję w celu zidentyfikowania i przedstawienia celów rozwojowych tych obszarów,
- B. mając na uwadze, że obszary wiejskie są silnie zróżnicowane w poszczególnych państwach członkowskich, oraz że o ile w niektórych regionach i państwach członkowskich nastąpił demograficzny i ekonomiczny rozwój tych obszarów, o tyle inne są na ogół obszarami, z których ludność wyjeżdża do miast lub szuka możliwości przekwalifikowania, co stwarza ogromne wyzwania dla obszarów wiejskich,
- C. mając na uwadze, że obszary wiejskie stanowią prawie 80 % obszaru UE,
- D. mając na uwadze, że potrzeby pośrednich obszarów wiejskich, które charakteryzuje struktura gospodarcza podobna do tej, jaką mają przylegające do nich obszary miejskie, różnią się od potrzeb obszarów w przeważającej mierze wiejskich, peryferyjnych lub oddalonych,
- E. mając na uwadze, że jednym z celów rozwojowych Unii jest wspieranie postępu gospodarczego i społecznego oraz wysokiego poziomu zatrudnienia, a także osiągnięcie harmonijnego i zrównoważonego rozwoju,
- F. mając na uwadze, że spójność gospodarczą, społeczną i terytorialną UE można zwiększyć dzięki rozwojowi gospodarczemu, sprzyjaniu tworzeniu miejsc pracy na obszarach wiejskich i miejskich oraz zapewnieniu równego dostępu do usług publicznych,
- G. mając na uwadze, że reforma polityki strukturalnej na lata 2007-2013 pociągnęła za sobą zmiany w strukturze funduszy i zasadach dystrybucji środków pomocowych dokonywanej za ich pośrednictwem, oraz utworzenie nowego Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) powiązanego ze wspólną polityką rolną (WPR) i oderwanego od polityki spójności,
- H. mając na uwadze, że w ramach programów LEADER wykazano w przeszłości, w jaki sposób rozwój obszarów wiejskich może być skutecznie wspierany przy pomocy instrumentów polityki regionalnej,

⁽¹⁾ Dz.U. L 277 z 21.10.2005, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 291 z 21.10.2006, s. 11.

⁽³⁾ Dz.U. L 55 z 25.2.2006, s. 20.

Wtorek, 24 marca 2009 r.

- I. mając na uwadze, że warunkiem powodzenia EFRROW jest zapewnienie wzajemnego uzupełniania się działań współfinansowanych z EFRROW oraz działań współfinansowanych z funduszy strukturalnych, a więc właściwa koordynacja pomocy pochodzącej z różnych funduszy, w szczególności zaś z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR), Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS) oraz zapewnienie wzajemnego uzupełniania się tych funduszy,
- J. mając na uwadze, że powstanie EFRROW i oderwanie środków na cele związane z rozwojem obszarów wiejskich od polityki spójności i szeroko zakrojonej perspektywy rozwoju regionalnego, nie może doprowadzić do dublowania niektórych celów (np. ochrony środowiska, transportu lub edukacji) albo ich całkowitego pomijania,
- K. mając na uwadze, że ciągły przepływ środków między Europejskim Funduszem Rolniczym Gwarancji (EAGF) i EFRROW prowadzi do niepewności w zakresie planowania zarówno wśród rolników, jak i promotorów projektu rozwoju obszarów wiejskich,
- L. mając na uwadze, że wobec ograniczeń budżetowych, istnieje ryzyko, że środki dostępne w ramach EFRR zostaną w znacznej mierze wykorzystane na rozwój konkurencyjności gospodarczej skoncentrowanej w większych ośrodkach miejskich lub najaktywniej działających regionach, podczas gdy EFRROW skoncentruje swoje zasoby na poprawie konkurencyjności rolnictwa, która wciąż stanowi siłę napędową obszarów wiejskich, a także zostanie ukierunkowany na wspieranie działalności pozarolniczej oraz rozwoju małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) na obszarach wiejskich, dzięki czemu istnieje konieczność większej koordynacji, mającej na celu zagwarantowanie, że wszystkie obszary zostaną objęte pokryciem,
- M. mając na uwadze, że MŚP, a zwłaszcza mikroprzedsiębiorstwa i przedsiębiorstwa rzemieślnicze, odgrywają kluczową rolę w zakresie utrzymywania aktywności społecznej i gospodarczej na obszarach wiejskich oraz w zakresie zapewniania stabilności tych terenów,
- N. mając na uwadze, że cele polityki rozwoju obszarów wiejskich nie muszą być sprzeczne z celami lizbońskimi, jeśli rozwój ten będzie się opierał na wykorzystaniu mechanizmu względnej konkurencyjności (rosnąca wydajność przy względnie niskich kosztach), zwłaszcza w lokalnym przetwórstwie rolno-spożywczym i w odniesieniu do rozwoju MŚP i infrastruktury oraz usługach, takich jak turystyka, edukacja czy ochrona środowiska,
- O. mając na uwadze, że należy uznać naturalny związek między polityką rolną i rozwojem obszarów wiejskich, a także ich wzajemne uzupełnianie się,
1. uważa, że tradycyjne kryteria używane dla odróżnienia obszarów wiejskich od miejskich (niższa gęstość zaludnienia i niższy poziom urbanizacji) nie zawsze mogą okazać się wystarczające dla przekazania pełnego obrazu sytuacji; uważa zatem, że należy rozpatrzyć możliwość dodania dodatkowych kryteriów i wzywa Komisję do przedstawienia analizy i konkretnych propozycji w tym zakresie;
 2. wyraża przekonanie, że skoro obszary wiejskie UE, stanowiące aż około 80 % jej obszaru, są silnie zróżnicowane w poszczególnych państwach członkowskich, ich trwały rozwój wymaga przyjęcia i wdrożenia odpowiednio dostosowanego i zintegrowanego podejścia, ukierunkowanego na wyeliminowanie istniejących nierówności i wspierającego dynamikę gospodarczą obszarów wiejskich i miejskich; podkreśla potrzebę przyznania właściwych środków na odpowiednie działania;
 3. przypomina w związku z powyższym, że wszystkie regiony w całej Unii Europejskiej, w tym obszary wiejskie i odległe, powinny zasadniczo korzystać z tych samych możliwości rozwoju, aby uniknąć dalszego wykluczenia terytorialnego obszarów borykających się z największymi trudnościami;
 4. podkreśla, że na wielu obszarach wiejskich utrudniony dostęp do usług publicznych, brak miejsc pracy oraz struktura wiekowa ograniczają potencjał rozwoju, a w szczególności możliwości dla młodzieży i kobiet;
 5. zaznacza, że na niektórych obszarach nie istnieją alternatywy dla określonych rodzajów produkcji rolnej, które w wielu przypadkach muszą być utrzymane za wszelką cenę z przyczyn środowiskowych i regionalnych, w szczególności na odległych i górskich obszarach rolniczych dotkniętych zjawiskiem wyludnienia;

Wtorek, 24 marca 2009 r.

6. przypomina, że Rada Europejska, która zebrała się w Göteborgu w dniach 15 i 16 czerwca 2001 r., rozszerzyła cele lizbońskie na koncepcje trwałości i spójności oraz że polityka rozwoju obszarów wiejskich ma właśnie na celu zrównoważone rolnictwo, zachowanie działalności pozarolniczej, dowartościowanie potencjału rozwoju lokalnego, ochronę środowiska i zrównoważone zagospodarowanie przestrzenne oraz rozwój MŚP;
7. wyraża przekonanie, że prawidłowa realizacja polityki rozwoju obszarów wiejskich (z zamiarem długoterminowego trwałego rozwoju tych obszarów) wymaga uwzględnienia istniejących tam zasobów naturalnych i specyfiki regionu, w tym ochrony i nadania wartości dziedzictwu obszarów wiejskich i zarządzania nim oraz ochrony, umocnienia i zarządzania rozwojem więzi i wzajemnych relacji z obszarami miejskimi;
8. podkreśla również znaczenie oceniania obszarów pod względem alternatywnej działalności gospodarczej oraz możliwości wynikających z tych obszarów w zakresie dywersyfikacji działalności zawodowej mieszkańców;
9. uważa, że wyzwania, jakim będą musiały stawić czoła obszary wiejskie, wymagają zrównoważonej polityki rozwoju, obejmującej wszystkie podmioty gospodarcze i społeczne, w tym małe i bardzo małe przedsiębiorstwa wytwórcze i usługowe, ze względu rolę, jaką odgrywają w zintegrowanym rozwoju tych obszarów;
10. ocenia, że w przypadku nowych państw członkowskich polityka rozwoju obszarów wiejskich musi mieć w szczególności na celu zwiększenie wydajności rolnictwa oraz zmniejszenie rozbieżności w rozwoju gospodarczym między obszarami wiejskimi i miejskimi, między innymi w drodze wsparcia działalności nierolniczej, przy czym cel ten można osiągnąć również dzięki wykorzystaniu funduszy strukturalnych;
11. wyraża zadowolenie z ambitnych planów ogłoszonych na drugiej konferencji europejskiej poświęconej rozwojowi obszarów wiejskich w Salzburgu w 2003 r., lecz ubolewa nad tym, że finansowanie drugiego filaru WPR zapisane w ostatnich perspektywach finansowych zostało znacznie okrojone, przez co może okazać się nieskuteczne oraz spowodować pogłębienie podziałów między rolnikiem a mieszkańcem wsi;
12. zaznacza, że istnieje potrzeba opracowania spójnej długoterminowej strategii rozwoju obszarów wiejskich w celu ułatwienia jak najskuteczniejszego i najwydajniejszego wykorzystania wszystkich dostępnych środków finansowych;
13. wzywa państwa członkowskie i władze regionalne, aby we współpracy z Komisją Europejską oraz w ramach partnerstwa ze wszystkimi właściwymi władzami i organami reprezentującymi społeczeństwo obywatelskie przygotowały przejrzystą, długoterminową i zrównoważoną strategię rozwoju obszarów wiejskich na poziomie państw członkowskich i regionów tak, aby móc jasno zidentyfikować priorytety i cele w rozwoju obszarów wiejskich i zapewnić przyjęcie, koordynację i wzajemne uzupełnianie się środków pomocowych pochodzących z różnych dostępnych źródeł;
14. wzywa Komisję, państwa członkowskie i władze regionalne do zapewnienia bezpośredniego uczestnictwa organizacji reprezentujących MŚP, mikroprzedsiębiorstwa i przedsiębiorstwa rzemieślnicze w celu określenia tych priorytetów, aby w najlepszy możliwy sposób zareagować na potrzeby i oczekiwania tych przedsiębiorstw;
15. uznaje, że polityka rozwoju obszarów wiejskich odgrywa bardzo ważną rolę w określaniu i rozwiązywaniu konkretnych problemów na obszarach wiejskich i wyraża przekonanie, że ustanowienie EFRROW i II filaru WPR stanowi próbę wprowadzenia elastycznego, strategicznego, tematycznego i zintegrowanego podejścia w odpowiedzi na różnorodność sytuacji i skalę wyzwań stojących przed obszarami wiejskimi UE oraz próbę uproszczenia procedur finansowania i zapewnienia skoncentrowania tych funduszy na obszarach wiejskich;
16. przypomina, że państwa członkowskie zostały wezwane do przygotowania w obecnym okresie programowania dwóch strategicznych dokumentów: krajowego planu strategicznego na rzecz rozwoju obszarów wiejskich (EFRROW) oraz krajowego strategicznego programu ramowego na rzecz polityki rozwoju regionalnego (fundusze strukturalne); przypomina, że zwrócono się do państw członkowskich o osiągnięcie synergii i ustanowienie mechanizmów koordynacji operacyjnej między różnymi funduszami; wyraża jednak ubolewanie, że w procesie tym nacisk położono głównie na zapewnienie rozgraniczenia między różnymi funduszami i programami, a nie na tworzenie synergii na ich podstawie;

Wtorek, 24 marca 2009 r.

17. uważa, że skuteczność polityki rozwoju obszarów wiejskich można osiągnąć jedynie wówczas, gdy środki wprowadzone na mocy EFRROW i polityki rozwoju regionalnego zostaną skoordynowane i będą się wzajemnie uzupełniać, tak aby uniknąć podwójnego finansowania i luk; z niepokojem zauważa niedostateczną koordynację wspomnianych działań w obecnym okresie programowania w poszczególnych państwach członkowskich; wzywa zatem Komisję do przedstawienia propozycji reform zmierzających do zapewnienia lepszej koordynacji w zakresie planowania oraz przeprowadzenia działań współfinansowanych w ramach polityki spójności oraz WPR; uznaje, że reforma WPR i funduszy strukturalnych UE po 2013 r. będzie okazją do ponownej oceny zależności między rozwojem obszarów wiejskich z jednej strony, a polityki rolnej i polityki spójności z drugiej;

18. uznaje, że podstawową rolą polityki rozwoju obszarów wiejskich jest kontynuowanie utrzymywania zaludnienia terenów wiejskich oraz zapewnianie osobom tam zamieszkującym godnego standardu życia;

19. wyraża przekonanie, że podejście polegające na odłączeniu rozwoju obszarów wiejskich od polityki spójności wraz z utworzeniem EFRROW musi być bardzo dokładnie monitorowane w celu oceny jego rzeczywistego wpływu na rozwój obszarów wiejskich; zauważa, że nowy system został utworzony w 2007 r. i że w związku z tym jest zbyt wcześnie, aby wyciągać jakiegokolwiek wnioski w odniesieniu do przyszłości tej wspólnotowej polityki;

20. podkreśla, że jednym z priorytetów polityki rozwoju obszarów wiejskich jest przedstawienie środków, które nie doprowadzą do konieczności porzucenia przez ludność wiejską działalności rolniczej, które m.in. umożliwią także wspieranie konkurencyjnych holdingów czy produkcji produktów organicznych oraz tradycyjnych potraw i napojów wysokiej jakości;

21. zauważa, że oś 3 i 4 (LEADER) II filaru WPR (polityka rozwoju obszarów wiejskich), które stanowią 15 % wszystkich wydatków EFRROW, dotyczą działalności pozarolniczej, która koncentruje się na zróżnicowaniu gospodarek obszarów wiejskich; wyraża przekonanie, że z uwagi na charakter interwencji podejmowanych w ramach tych osi, które przypominają określone działania finansowane z funduszy strukturalnych, istnieje ryzyko nakładania się na siebie tych polityk;

22. podkreśla jednak potrzebę uwzględnienia przede wszystkim perspektyw ludności zatrudnionej w rolnictwie, która powinna pozostać głównym beneficjentem środków pomocowych przyznawanych w ramach polityki rozwoju obszarów wiejskich;

23. podkreśla znaczenie wspierania młodych rolników, aby pozostawali na swojej ziemi, nawet jeżeli nie zajmują się wyłącznie produkcją rolniczą, udzielając im bodźców do działań związanych z rozwojem i innych, takich jak agroturystyka i wzmocnianie roli MŚP na obszarach wiejskich;

24. uważa, że główny cel polityki rozwoju obszarów wiejskich może zostać osiągnięty jedynie wtedy, gdy polityka ta uzyska odpowiednie fundusze, które zostaną użyte zgodnie z priorytetami ustalonymi dla obszarów wiejskich, oraz że środki zgromadzone przy pomocy modulacji zawsze powinny być zwracane aktywnym społecznościom rolniczym;

25. uważa, że koordynacja polityki strukturalnej i zadań z zakresu rozwoju obszarów wiejskich umożliwia realizowanie projektów posiadających większą europejską wartość dodaną; dostrzega w tym możliwość długoterminowej poprawy na obszarach wiejskich, na przykład przy pomocy działań infrastrukturalnych lub działań z zakresu ochrony środowiska naturalnego;

26. zwraca się do Komisji o przedstawienie szczegółowych danych i prognoz odnośnie do wykorzystania EFRROW i funduszy strukturalnych na obszarach wiejskich oraz o zbadanie synergii, jakie mogą zostać utworzone przez EFRROW i fundusze strukturalne pod względem poprawy efektywności wykorzystania dostępnych funduszy na obszarach wiejskich;

27. wzywa Komisję do zbadania, czy programy polityki regionalnej mogą przyczynić się do umożliwienia uzyskiwania przez rolników stabilnych dochodów, na przykład poprzez prowadzenie działalności z zakresu ochrony środowiska naturalnego, ochrony przyrody i architektury krajobrazu;

28. podkreśla, że wśród najważniejszych wyzwań spójności terytorialnej znajdują się: zrównoważony rozwój, poziom dochodu na mieszkańca, dostępność, dostęp do dóbr i usług publicznych i wyludnianie się obszarów wiejskich, a cele te najskuteczniej można realizować m. in. poprzez wspieranie działalności gospodarczej na terenach wiejskich;

Wtorek, 24 marca 2009 r.

29. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o systematyczne uwzględnianie terenów wiejskich w politykach UE i o odpowiednie wspieranie projektów mających na celu rozwój kapitału ludzkiego ze szczególnym uwzględnieniem możliwości przekwalifikowywania się i doskonalenia zawodowego przedsiębiorców działających w sektorze rolniczym i nierolniczym na obszarach wiejskich, ze szczególnym uwzględnieniem młodych kobiet, w celu sprzyjania zatrudnieniu i tworzeniu miejsc pracy;
30. podkreśla, że rozwój na obszarach wiejskich wymaga większej uwagi i wsparcia w zakresie ochrony krajobrazu naturalnego i rolniczego, agroturystyki, produkcji i wykorzystywania energii odnawialnej oraz inicjatyw lokalnych, takich jak lokalne systemy zapewniania jakości żywności i lokalne rynki rolników;
31. podkreśla rolę MŚP w rozwoju obszarów wiejskich, a także ich wkład w wyrównywanie różnic na poziomie regionów i społeczności lokalnych; wzywa Komisję, państwa członkowskie i władze regionalne i lokalne do położenia nacisku na zwiększanie konkurencyjności poprzez wspieranie również innych produktywnych sektorów oraz do wspierania przedsiębiorczości na obszarach wiejskich szczególnie poprzez likwidowanie barier administracyjnych, prawnych i związanych z planowaniem, zapewniając odpowiednią infrastrukturę IT i zwiększając bodźce do rozpoczynania nowej działalności przedsiębiorczej, a także do większego wsparcia działalności pozarolniczej, jednocześnie promując zróżnicowanie gospodarcze na tych obszarach;
32. ponownie zwraca uwagę Rady, Komisji i państw członkowskich oraz władz lokalnych na ogromne wyzwanie, jakie stanowi przewidywane zniknięcie kilku milionów małych przedsiębiorstw na obszarach wiejskich, co będzie miało poważny wpływ na zatrudnienie, a w związku z tym również na stabilność obszarów wiejskich; wzywa do podjęcia wszelkich niezbędnych działań na wszystkich szczeblach w ścisłej współpracy z partnerami gospodarczymi i społecznymi;
33. dostrzega, że trudność w realizacji polityki ROW wynika z przecinania się polityk sektorowych z polityką spójności terytorialnej, a także przecinania się wymiaru ekonomicznego i społecznego obu rodzajów polityk, oraz z licznych modeli organizacyjnych rozdziału kompetencji i koordynacji polityk w państwach członkowskich, w związku z tym raz jeszcze podkreśla konieczność utworzenia synergii między EFRROW a funduszami strukturalnymi i funduszem spójności oraz wzywa Komisję do wsparcia władz krajowych, regionalnych i lokalnych w prawidłowym zrozumieniu możliwości, jakie oferują te instrumenty finansowe; wzywa państwa członkowskie do zapewnienia dialogu między władzami zarządzającymi, tak aby utworzyć synergię między działaniami poszczególnych funduszy i poprawić ich skuteczność;
34. uważa, że reformę finansowania obszarów wiejskich należy poprzedzić gruntownymi badaniami Komisji Europejskiej w odniesieniu do wszystkich polityk sektorowych, które mają wpływ na obszary wiejskie, a zwłaszcza w odniesieniu do WPR i polityki regionalnej, w kontekście polityki spójności i opracowaniem zestawu najlepszych praktyk w zakresie całości polityki rozwoju na obszarach wiejskich;
35. wzywa Radę do zwołania wspólnego nieformalnego posiedzenia ministrów odpowiedzialnych za politykę rolną i regionalną, aby przedyskutować najlepsze sposoby koordynacji polityki spójności i środków na rzecz rozwoju obszarów wiejskich, oraz do zaproszenia na to posiedzenie organów konsultacyjnych UE (Komitetu Regionów oraz Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego), a także przedstawicieli władz regionalnych i lokalnych;
36. zwraca się do Komisji, by do 2011 r. stworzyła ona, jako jeden z elementów oceny przebiegu reformy WPR, grupę roboczą wysokiego szczebla, która powinna przedstawić propozycje mające na celu zapewnienie przyszłości gospodarce wiejskiej oraz wszystkim mieszkańcom obszarów wiejskich po roku 2013;
37. wzywa Komisję do wprowadzenia lub wzmocnienia rzeczywistego sprawowania rządów lub partnerstw na wszystkich szczeblach z bezpośrednim zaangażowaniem wszystkich zainteresowanych stron, w tym MŚP i mikroprzedsiębiorstw, a także partnerów gospodarczych i społecznych, w celu określenia priorytetów podejmowania działań, w jak największym stopniu dostosowanych do potrzeb związanych z rozwojem obszarów wiejskich; zwraca się do Komisji o jak najszybsze nawiązanie takiej współpracy;
38. zauważa, że proces rozwoju obszarów wiejskich nie może naruszać interesów obszarów podmiejskich i musi być ściśle skoordynowany z wspieraniem rozwoju obszarów miejskich, a także podkreśla, że synergia między politykami rozwoju obszarów wiejskich i rozwoju obszarów miejskich nie są ani wystarczające, ani skuteczne;

Wtorek, 24 marca 2009 r.

39. uznaje potencjał społeczności obszarów wiejskich do poczynienia pozytywnego wkładu na rzecz ochrony środowiska poprzez ich zaangażowanie w nieszkodliwe dla środowiska działania i rozwój alternatywnych źródeł energii, takich jak biopaliwa, zwłaszcza w kontekście czterech nowych wyzwań, przedstawionych w ramach oceny funkcjonowania polityki rozwoju obszarów wiejskich, takich jak bioróżnorodność i energie odnawialne;

40. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.

Walka z okaleczaniem żeńskich narządów płciowych praktykowanym w UE

P6_TA(2009)0161

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 24 marca 2009 r. w sprawie walki z okaleczaniem żeńskich narządów płciowych praktykowanym w UE (2008/2071(INI))

(2010/C 117 E/09)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 2, 3 i 5 Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka przyjętej w roku 1948,
- uwzględniając art. 2, 3 i 26 Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych Organizacji Narodów Zjednoczonych z 1966 r.,
- uwzględniając w szczególności art. 5 lit. a) Konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet (CEDAW) przyjętej w 1979 r.,
- uwzględniając art. 2 ust. 1, art. 19 ust. 1, art. 24 ust. 3 oraz art. 34 i 39 Konwencji Praw Dziecka przyjętej w dniu 20 listopada 1989 r. przez Zgromadzenie Ogólne ONZ,
- uwzględniając Konwencję ONZ z 1989 r. w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania,
- uwzględniając Afrykańską kartę praw i dobra dziecka przyjętą w 1990 r.,
- uwzględniając art. 1, art. 2 lit. f), art. 5, art. 10 lit. c) oraz art. 12 i 16 zalecenia ogólnego nr 19 Komitetu ONZ ds. Eliminacji Wszelkich Form Dyskryminacji Kobiet przyjętego w 1992 r.,
- uwzględniając deklarację wiedeńską i program działań uchwalone na Światowej Konferencji Praw Człowieka, która odbyła się w czerwcu 1993 r.,
- uwzględniając deklarację Zgromadzenia Ogólnego ONZ o eliminacji przemocy wobec kobiet, pierwszy instrument międzynarodowy w zakresie praw człowieka dotyczący wyłącznie przemocy wobec kobiet, przyjętą w grudniu 1993 r.,
- uwzględniając deklarację i program działań Konferencji ONZ w sprawie ludności i rozwoju, przyjęte w Kairze w dniu 13 września 1994 r.,